

CRITICA CINEMA

Marcel·lí Borrell / opinio@lamanyana.cat

Tant de bo!

La història. Nova York, avui. Luke Wright, ex-policia de Manhattan que malviu fent de boxejador de tercera categoria, es veu embolicat en un assumpte de corrupció municipal que enfronta les màfies russes i xineses que operen a la ciutat, i tot per protegir una superdotada nena xinesa d'onze anys.

La pel·lícula. Els films d'acció d'últimíssima generació cinèfilo-urbana, competeixen amb les atraccions de parc temàtic com el Dragon Khan a Can Port Aventura. Del que va la funció és de sacsejar el personal com si, de facto, es trobés enmig d'un tiroteig mafiós, o bé d'una tanda de mastegots interracials a l'engròs..! Així, *Safe*, és a dir, 'Fora de perill', en català del que ara (no) es parla, fa tot el que pot per posar-te en la pell d'un megapolicia de quaranta anys, però que se les sap totes com

si en tingués vuitanta, i d'una nena d'onze anys, asiàtica i més llesta que la gana, amb memòria fotogràfica d'un munt de megapixels, que posa en evidència les aportacions digitals del difunt Steve Jobs, totpoderós *Apple*. Però anem retallant, que diria el panxacontent Mas-Colell, conseller d'Economia i Coneixement (?) de la Generalitat de Catalunya: el thriller de Boaz Yakin (Nova York, 1966), actor-guionista-director d'aquest carrusel a vessar de testosterona barata, supura decilitres de sang a raig, de

decibels acústics, i de corrupcions a tones dins el món policial i polític. Amb l'excusa de l'11-S, el cinema ianqui es permet un seguit de ficcions arbitràries, del tot escadusseres, però que, dins el context d'un discurs comercial a l'ús, no deixa de fer diana en les percepcions del ciutadà (la ciutadana no s'atansa massa a aquest tipus de pel·lis) que passa per taquilla i per les urnes. Amb tot, *Safe*, potser, no pretén res més que unir una nena cansada de pares de pega, amb un

Safe

Director: Boaz Yakin.
Intèrprets: Jason Statham,
Catherine Chan, Robert
John Burke, Reggie
Lee. EUA, 2012. 95'. JC
Alpicat, Lauren Lleida.

adult que no pretén altra cosa que ser un bon amic, tothora.

La imatge. Mei, la nena xinesa, saltant del metro enmig una pluja de trets.

La frase. "És increïble el que la gent fa quan té por", sentència l'alcalde de Nova York. Per tant, diria el Rajoy, cada divendres el consell de ministres peperos ha d'inocular por: llargues cues davant hospitals, escoles i farmàcies.

La recomanació. Addictes als thrillers d'acció rics en adrenalina i testosterona.